

¶ **W**er ist der **W**ein? **W**er ist der **W**ein?

Gesang der **W**einberge. **G**esang der **W**einberge.
Gesang der **W**einberge. **G**esang der **W**einberge.
Gesang der **W**einberge. **G**esang der **W**einberge.
Gesang der **W**einberge. **G**esang der **W**einberge.

19

ECLOGA ET VOTA,

QVUM SESE ITERUM IN AMABILISSIMA NUPTIA-
RUM VINCULA DARET
AMPLISSLIMUS ET CLARISSIMUS VIR

Gohſt vō Qranßfeldt
PATRICIUS GOTTINGENSIS, EJUS-
DEMQUE REIPUBL. CONSUL
OLIM DIGNISS.

CUM
SPECTATISSIMA ET PRUDENTISSIMA
MATRONA
DOROTHEA-SVSAN-
NA HUGOLDIA, PATRICIA
MULHUSINA,
STRENUI QVONDAM VIRI
CHRISTIANI BIRCKNERI,
VIDUÀ CASTISSIMÀ,
A BENE CUPIENTIBUS PROFECTA;
ADFFECTA TAMEN POTIUS
QVAM PERFECTA.

MULHUSII,
Typis excusa per JOHAN. STANGIUM, An. 1628.

1501
ANTONIUS
HIERONYMUS GOTTFRIEDUS
DE MIRE REISCHEN CONRADI
OMNIS DILECTIONIS.
CENS
KONTINUATION ET ALIAS
TYPUS
MANUSCRITUS
COLLECTORIS
VITAE
ALIAS
MANUSCRITUS
COLLECTORIS
VITAE
ALIAS
MANUSCRITUS

ECLOGA.

MENALCAS. TITYRUS.

MEN. TITYRE, Tyringas qvis te deduxit in oras?
qvem sapè ad Dimarim, qvem vidi sapè supremæ
Jesidos ad Drammam lati regnoscere in artis.
TIT. Vidi etiam ad Lainum veteris per gramina
Gotthii

lanigeros agitare greges te sapè, MENALCA:
Et tamen heic patula recubas sub regmine fugi.

MEN. Credo e quidē. nam parvus ego. tibi plurima contrā
arva; sed Et centum tondent dumeta juvenci.

Tute etiam magnus (memini) intra mœnia Gottbi.

TIT. Ista fuere olim. Sed nunc se tempora vertunt.

Omnia miles habet. suimus gens lava. Sed olim.

MEN. Ipse meus qvondam (pax o sit manibus istis!)
viveret ut genitor, mactatum sepius anno
porcellum grandi poteram saltire catino,
lactis Et in ritâ pultem stipare farinâ.

Obene tunc lauteq; fuit, bone Tityre, nobis!

TIT. Farcimen longum, nec non petasonis eduleis
mittis delicias? mittis Breibania regna?

MEN. Dulce genus memoras potūs. movet ille salivam,
pernarumq; sapor recidivum inducit amorem.

A 2

Sed

Sed dic, qvis patrys prorsus te abstraxit ab oris?
TIT. Dulcis Amor. magno nam qvis non cedat Amori?
MEN. O te felicem! quem sic medicamina servant.
Namq; medela malis amor est certissima rebus,
castus amor. non se tantum medicamine jactet
Phillyrides, qvantum dulci modulamine Phyllis.
TIT. Non sic insanis; sed narras vera, Menalca.
MEN. Tityre, pende animo, cum desperata manerent
tempora, cum patrijs ageret nos miles in aruis,
nostraq; displosa fumarent pulvere terga,
qvantum sapè mali, sed nec solatia nobis!
TIT. Cogito. Sed qvantò hac proprius precordia tangunt:
tantò solamen magis heic in Phyllide qvero;
tum cedo malis, & tantum in Phyllide vino.
MEN. Vince diu ac persta. sic Phyllida solus habeto.
TIT. Solus. & in patriam veniam cum Phyllide solā.
MEN. Nec solā. Patri similis sic parvulus una
Tityrus, & matri similis quoq; parvula Phyllis.
Et comitabor ego, perq; illa salicta capellas,
milite semoto, compascam in margine Laini:
& sua ruricolis constabit gloria prisca.

V O T U M .

Quid vis amplius? ECLOGAM paravi.
Et possem melius, darem profectō.
Sed possum. PRECOR optimum JEHOVAM,
qvām recte faveo Tibi Tuxq;;
qvām recte faveo Mihi Mexq;;

tam

tam faustè Tibi prospereq; cedat;
tam faustè Tibi, tam Tuꝝ Maritꝝ,
qvięq; suscipietis ambo, cedat!
Felix conjugium, toriç; felix
exstet progenies; stet alta firmis
DRANSFELDUM domus amplius columnis,
Gottingꝝ bene nota, clara, magna,
heic & Mulhusij v̄ehenda laudum,
sic spero, titulis. immò remisso,
post hæc tempora, Martio furore,
opto te, patriæ bono, priori,
stipatum Sociâ tori pudicâ,
cultâ, magnanimâ, piâ; toriç;
au&tum pignore, prole masculinâ,
au&tum pignore, prole fœmininâ,
TE, dico, patriæ bono, priori
rursum stare loco, bonis fruisci
heic & Conjugis, atq; ibi paternis;
& post hæc quoq; secla, **SEMPITERNIS!**

*M. GEORG. ANDREAS FABRI-
CIUS, Poëta Laur. Cæs. Gym-
nasiarcha.*

Jam novus insonuit clangor, nova gaudia tempus
Postulat, accessum templa sacrata petunt;

Nam

Nam novus hic templi conscendit limina Sponsus,
Quem sequitur vultu Sponsa venusta hilari.
Iccircò, pie Sponse, tuos congrator honores,
Cùm lux materiam carminis ista dedit:
Tu mibi Musa fave, tu carmen subjice dignum,
Ingeniumq; tuâ dexteritate bea,
Ne, nisi quod castum est & ab omni labe remotum,
Mens mea concipiat, sancta Thalia canat.
Conjugium primâ sanxie sub origine CHRISTUS,
Ut bina unanihi corpora mente forent.
Ergo quod tadas celebras, pie Sponse, jugales,
Gratum opus hoc ipsum est Christo, hominiq; placet,
Et tibi propterea Dominus gratatur, & orbis
Convivag; istud conjugium celebrant.
Salve festa dies, Sponsus quâ clarus ad aram.
Ducitur, ing; novum Sponsa pudica chorum!
Absit Eris, jamq; adsit Eros, divisag; quondam.
Pectora consolidet, contineatquè diu!
Ut bona, dante D E O, feliciter omnia cedant,
Sorteq; ter faustâ, que peragatis, cant:
Ætatem Priami vivatis, Nestoris annos,
Natorum ut natos cernere post liceat!
Hec ego vota fero: votu patet arduus ether.
Hoc oro Omnipotens vota secundet, Amen!
Moris, amoris & honoris ergo gratulabun-
dus subjecit Sponsi ex Sorore
Nepos
J A C O B U S L e m b k e n Verdensis.
Fædere

FÆdere legitimo tibi dum, Clarissime J U S T E
à DRANSFELDT, jungis nuptā pietatis amantē,
Auxiliante D E O, lacrimas quæ pollice siccet,
Quæq; tibi auxilium sit dulce, decusq; perenne,
Sitq; molestarum curarum dulce levamen:
Quis non lætitiae dulces sub pectori motus
Sentiat? & quis non præsentia pectori carpat
Gaudia? deniq; vultu habeat quis signa dolentis?
Nemo dolet, video, tollunt termè undiq; plausum
Plaudoq; cum reliquis ego, gratulor, atq; sereno
Cum reliquis mea jungo & fundo è pectori vota:
Tu Pater Omnipotens, rerumq; hominūq; repertor,
Qui curas junctos pro voto solus amores,
Et nullo potius quam patris nomine dici
Gaudes, te quofo, te supplice voce lacello,
Felici auspicio præcurras vota voventis:
Quò bene conjugium hoc faustum sit, sidere fausto:
Nupta recens veniat; pulchrâ quoq; prole maritum
Reddat felicem: tum plenam multa coronent
Pignora sic mensam; decor & concordia lectum,
Castus amorq; agat excubias, tranquilla serenet
Omnem paxq; domum, firmet fœcunda salusq;
Prætereanc quid est? vœco votum omne, nec unum
Deesse velim, Tuq; esse velis rata vota JEHOVAH!

Cognitionis ergo scripsit

HIERONYMUS STOLLIUS
Gottingensis.

SUPER NATALI

D. SUSANNAE

XIX. FEBRUARI

QVI EST MAXIMUS NUPTIARUM DIES.

DOROTHEEN nuper. nunc provocat Hora SUSANNAM,
Et vocat ad IUSTI judicis, ecce, forum.
Illam, inquam, nuper, cum Proclamatio prima;
banc hodie, cum jam tertia facta fuit.
Et sic DOROTHEEN Tempus citat atq; SUSANNAM:
nempe citatio jam tertia rite fuit.
Ergo Iudicium IUSTI propè Consulis instat:
excusat nec qve sonica causa ream.
ADSIT Et exspectet, qva sit sententia IUSTI,
qui pro re talene postmodò, credo, feret:
Nempe bonâ qvæcumq; fide sunt credita, solvat
post Rea: post, inquam, menstrua puncta decem.

POSTILIO.

FINIS.

Et non cœlum et non terram
non habet nisi tuus regnum

Domini regnatur et semper
in secula et secula et secula

Regnatur et semper regnatur
in secula et secula et secula

Regnatur et semper regnatur
in secula et secula et secula

E C L
V C

QVUM S E S E I T E R U M I
R U M V I N
A M P L I S S I M U S

Johst vō
PATRICIUS GO
DEM Q VE RE
OLIM

S P E C T A T I S S I M A
M A T
DOROTH
NA HUGOLI
MULH

S T R E N U I
CHRISTIAN
VIDUĀ C
A BENE CUPIEN
ADFFECTA
Q V A M P
MUL
Typis excusa per JOHAN

